

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna

APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

In continuarea tradițiilor

= Școala română confesională, care a trăit dincoace de munți, condusă, cum se știe, în neprielnice împrejurări, de autoritățile bisericii ortodoxe ardelenice, a fost cetatea puternică a vieții culturale, a limbii și legii românești.

Școala aceasta ni-a dăruit, dincoace de Carpați, în ținuturile subjugate, pe toți fruntașii conducători ai neamului robit; iar peste munți aceeaș școală a trimis înflăcăriți apostoli, întemeietori de așezăminte naționale la frații noștri din principate și din Bucovina.

Nimeni nu mai tăgăduiește marea vrednicie a școlii române confesionale atât în păstrarea curată a sufletului românesc pentru zilele mari ce trebuiau să vie, cât și în propovăduirea adevărului moral-religios, care are să ne ocrotească tineretul școlar, cât mai mult, ferindu-l de stricăciune sufletească.

Recunoscând duhul în care s'a mișcat totdeauna școala confesională românească, statul român garantează astăzi, — prin legea dela 1929, — școlile noastre secundare confesionale toate drepturile școlilor de stat, lăsându-le sub nemijlocita conducere de care s'au împărțit totdeauna, pe lângă controlul, programa de studii, precum și ajutoarele, subvențiile, date de stat.

Preluarea tuturor școlilor românești din partea statului, n'ar fi nici decât, — o arată experiența noastră și a altoră — ideea cea mai norocoasă.

Glasuri cumpănitoare se pronunță tot mai hotărât împotriva etatizării școlilor.

În timpul recent, la deschiderea congresului general al «Ligii Culturale», dl profesor N. Iorga în cuvântarea sa a declarat:

„Școlile înseși ar trebui lăsate comunelor“ (negreșit, civile și bisericcești). «sau, pentru cele mai înalte, inițiativelor private, care sprijină o așa de largă parte din învățământul Statelor-Unite. Ministerului i-ar rămânea doar punerea în legătură și supravegherea, poate și pregătirea pedagogică a învățătorilor și profesorilor, pe lângă încurajarea cercetărilor științifice în universități perfect autonome sau pe lângă dânsle».

Și mai precis s'a exprimat dl prof. N. Iorga în cuvântul ținut la deschiderea cursurilor din vara aceasta dela universitatea liberă din Valeni, când a zis:

„Nu cred în eficacitatea ordinelor dela minister care se coboară de-a dreptul în sălțile organelor subordonate, cum nu cred — și am spus-o în cuvântarea dela Congresul Ligii — în datoria statului de a înlocui comuna și județul în întreținerea școlilor primare și, chiar a celor secundare și speciale. Biurocrația nu poate da astfel de creațiuni... Nu cred nici în puțința ca școala de stat să atingă scopurile noastre... Cartea nu poate înlocui acțiunea cuvântului viu».

Așa a vorbit marea personalitate a profesorului Iorga, care, deși n'a pomenit anume de școlile bisericii noastre, totuși în acelaș timp a binevoit să remită părintelui protopop ortodox Aurel Nistor, venit din județul Treiscaune la Valeni, o diplomă de merit pentru activitatea sa pe terenul cultural și național înainte de război în Ardeal.

Astfel se întărește din ce în ce stăruința acelora, cari zoresc ca legea dela anul 1929, asupra raporturilor dintre ministerul instrucțiunii și școlile secundare confesionale, să îmbrățișeze toate școlile care odată au fost ale bisericii noastre.

Aceasta o cer, mai pe sus de orice îndoială, interesele superioare ale neamului, strâns la olaltă între granițele firești ale statului român și creștin, care nu poate decât să câștige din conlucrarea frățească intimă cu organele bisericii.

Școala confesională a avut, între altele, marele merit de a fi făcut

educația poporului în spiritul concepției creștine despre lume și viață, și astfel a făcut operă de zidire sufletească inspirată de un ideal precis și care constituia tradiția cea mai puternică a națiunii. Școala de astăzi ni se pare că se zbate în dibuiri și e neliniștită de reformatori improvizați...

Ispitind Scripturile

Propovăduirea

În frământata viață a vremii de față sânt o seamă de îndatoriri care cer cu o imperioasă necesitate să ne aducem aminte de ele cât se poate de des. Orică problemă, agitată cât mai mult cu puțință, lucrează îndemnuri și îndemnurile acțiune, faptă, neastâmpăr ce împinge la treabă. Stăruim-vom de data aceasta, în măsura posibilităților, asupra uneia dintr'acestea. Zic astfel, pentru că într'un articol nu poate încăpea tot ce-ai putea sau tot ce-ar trebui să spui într'o problemă ca cele pe care le discutăm obicinuit. Pe marginea celor ce scriem aici, gândul cetitorului sărguincios poate depăna mai departe multe reflexii — demulțori mai reușite decât ale noastre, de ce n'aș spune-o? — care numai spre folos pot fi.

Porunca propovăduirii

E de tot clară. În Evangheliile și în celelalte sfinte cărți ale Legii celei nouă. Din numeroasele locuri care ar putea fi aduse cu folos în rândurile ce le scriem, ne oprim doar la câteva. Însoțim pe Mântuitorul, în cele din urmă zile în care sfintele Sale picioare au mai călcat pământul ce l-a primit așa cum l-a primit. Mișcătoarea despărțire dintre smeriții pescari galileeni și învățătorul lor, se distinge printr'o seamă de făgăduințe făcute lor de Mântuitorul, pe cari le

încheie o poruncă lapidară: Deci, mergeți și învățați toate neamurile... învățându-i să păzească toate câte v'am poruncit! (Mat. 28, 19—20). Din această ocazională și precisă instituire a propovăduirii câteva lucruri trebuie reținute. *E dumnezeiască:* o face Mântuitorul. *Obligă pe toți slujitorii Săi din orice vreme și din orice loc:* e adresată apostolilor și, prin ei, succesorilor lor. Are să îmbrățișeze toate neamurile. *Obiectul propovăduirii:* toate cele ce le-a poruncit Isus învățăcelilor Săi. Mai importantă decât chestiunea purtătorilor cuvântului dumnezeesc, decât obiectul propovăduirii și limitele până la care are să se întindă extensiv propovăduirea (adică «toate neamurile»), este o alta. Cum trebuie să se facă această propovăduire, intensiv? Ce rezultat trebuie să urmărească? O aruncătură de ochi în comentariul la Sf. Evanghelie după Matei (vol. III pag. 835) al învățatului Profesor Dr. Vasile Gheorghiu dela Cernăuți, ne lămurește simplu și deplin. «Verbal a învăța» din citatul evanghelic pomenit, în grecește este *μαθητεύειν*. «Dar, trebuie să știm, că *μαθητεύειν* înseamnă mai mult decât *διδάσκειν*». Acesta din urmă «înseamnă a da cuiva instrucțiune, a-l învăța, fără privire, dacă elevul și-a împărțit, și de fapt, învățătura, care i s'a împărțit. *Μαθητεύειν* înseamnă, însă, a învăța pe cineva până atunci, până

* FOIȘOARA *

Mici studii istorice

Spionarea lui Șaguna¹

Despre această scârbă adun aici câteva texte, dintre care cel mai însemnat este cel dintâi. Acesta este chiar foarte interesant, pentru că arată — și el — ce planuri precise clocoțiau în capul lui Șaguna și ce lapidar le exprimă către ceice ar fi trebuit — socotia el — să-i fie colaboratori.

I

1850 Mai 22.

Scopurile lui Șaguna

Intr'o scrisoare prof. Velia Tincu (din Bănat) denunță greco-catolicului B. pe Șaguna. Șaguna-i scrisese intim, Tincu scria

mai departe, lui B.:² *Uite ce scrie Șaguna, într'o scrisoare lungă, sub 22 Mai a. c. (1850) spre știrea luată despre mișcările reacționare ale Bănățenilor apăsați: «Acum a sosit timpul, ca biserica noastră cea clasică, care prin valorile timpurilor trecute s'a știut susține, să triumfe asupra intrigilor creaturilor proselitice; și Dvoastră, să veniți acum în cumpănă?! De va fi asta adevăr, apoi în privința voastră mi-am pierdut speranța, nu însă și în privința cauzei noastre. Aș vrea să știu, unde căutați Dvoastră siguranța națională și unde aflați minus malum? Noi nu voim, nici cerem independința bisericească-națională, precum fac aceasta uniții, pe socoteala noastră. Noi zicem: «Dă-ne nouă cași lor»; ei zic: «Dă-ne nouă, iar lor nu le da». — Pelângă toate acestea, însă, eu sânt tare încredințat: 1. despre efectul cel bun al cauzei noastre, fără a mai privi în laturi; 2. că, dându-li-se lor, și nouă trebuie să ni se dea; și în amândouă întâmplările;*

și adevă, în cea dintâi, noi vom fi adevărat emancipați; dar ei tot aceea vor rămâne ce au fost din început, dela Strigon atârnatari; iară noi și în a doua întâmplare vom fi mai independenți, într'alta că trebuie să avem episcopi naționali, iar nu unguri renegeți».

Comentariul către B. al denunțătorului (prostesc) nu mă interesează. Vorba este că dela el B., deci greco-catolicismul, află intimități șaguniste, care, desigur, nu-i cădeau cu dulce 'n chibzuirile sale blăjenești.

II

1951 Februarie 25.

Dela originea confesionalismului

Trei, Doamne, și toți trei! Coșbuc.

În *manuscriptul academic* cu nr-ul 1059 — aparținând odinioară lui Iosif Hodoș — se găsește o scrisoare adresată de Pavel Dunca (din Viena) amicilor săi (din Brașov) Iacob Mureșanu și George Bariț. Scrisoarea acopere filele 204—206. În ea se vor-

beste și despre ep. Șuluț, și propaganda sa de catolicizare.

„Ep. Șuluț au adus multe argumente înainte, cu care au demonstrat cumcă Români nu vor fi fericiți până nu se vor uni toți într'un trup și într'o biserică; apoi a arătat și aceea că, stând Austria, numai uniți cu Roma pot să ajungă culmea fericirii“.

Roma și Austria ne vor ferici, așadar, — credeă Șuluț.

„Au fost față la acel discurs confident și un neunit (Ald[uleanu?]), care fu pătruns de adevărul argumentelor și zise că ar fi de dorit că toți Români așa să cugete.

„Eșind dela Șuluț ne întâlnirăm cu alt neunit (Bran³) și tot confidenter împărțăși și lui discursu; însă ce face acesta?, declarând ideea d. Șuluț de cea mai grandioasă, odată aleargă la d. ep. Șaguna și, negrind pe Șuluț de proselitar, pe Ald.

³ Ioan Bran de Leményi, din Brașov; G. B. D.

¹ Din studiile despre G. Bariț.

² Transilvania v. XI, p. 81.

când acesta a devenit un învățcel (*μαθητής*), vra să zică, pânăce și-a împropiat, și de fapt, învățătura, care i s'a predat». Acesta e *idealul* propovăduirii: în evanghelia lui Hristos să pătrundă în toate unghiurile pământului și să facă din fiecare om un învățcel al lui Isus și astfel să transforme omenirea, în spiritul acestei Evanghelii. Un astfel de ideal indică și proporțiile râvnei ce se cere misionarilor Crucii lui Hristos. Insuși sfârșitul cel mare și infricoșat conțenează întrucâtva pe rezultatele propovăduirii: «Și se va propovădui această evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul» (Mat. 24, 14).

Porunca propovăduirii, poruncă dumnezeiască, e tot atât și poruncă apostolică. Un ecou puternic al ei, care se acopere întocmai cu dispoziția dată de Mântuitorul, sânt cuvintele pe care Apostolul Pavel le scrie ucenicului său Timotei și nouă: În fața lui Dumnezeu și a lui Hristos Isus, care va să judece viii și morții, juru-te pe tine pe arătarea lui și pe împărăția lui: propovăduiește cuvântul, stăruiește cu timp și fără de timp, muștră, ceartă, îndeamnă, cu toată îndelunga răbdare și dând neconținut învățătura etc.». (Ep. II 4, 1—2 urm.). Din latură vorbelor, putem trece cu ușurință și cu succes în domeniul faptelor, care continuă vorbele. Lucru pe care-l facem chiar acum.

Inaintemergătorii

Intr'una din Dumineci, la o biserică din Atena. Sărguim la Liturghie, spre acest sfânt locaș, pentru întâia oară. La sfârșit, cu firescul interes pe care-l dovedești când cercetezi ceva pentru întâia dată, am căutat să examinez, pentru orientarea mea personală, configurația bisericii respective. Pe pereții de miazănoapte și miazăzi, patru picturi murale mi-au fost obiectul unor lungi reflexii. Sf. Ioan Botezătorul *predicând* botezul pocăinței și pregătind calea Domnului, în laturile Iordanului (Marcu, cap. 1), într'una. Alături, Mântuitorul, în templu, la doisprezece ani, *predicând* și întrebând din Scripturi pe cărturari (Luca, 2, 45 și urm.). În alta, Mântuitorul, *predicând* noroadelor adunate la Muntele Fericirilor (Matei, cap. 5, 6 și 7). Și în sfârșit, Apostolul Neamurilor, *predicând* în Areopagul din Atena (F. Ap. 17, 15 și urm.). Toate icoanele erau de mărime naturală. Imbrăcau amândoi păreții. O adevă-

rată «galerie» a propovăduirii. Mai înainte de a porunci altora să propovăduiască, și Mântuitorul și Sf. Apostol Pavel, au propovăduit Ei înșiși. Ei înșiși au gustat măreția și amărăciunile propovăduirii. Ei înșiși au purtat greul pe care, *mult uzurat*, îl trecuseră urmașilor. Căci, de fapt, astăzi propovăduirea, trebuie să recunoaștem, nu mai e împreună cu primejdiele primelor începuturi. Cea mai mare primejdie, astăzi, e lipsa de duh în predică, unde este și când este. Pe care ceice ni-au poruncit să propovăduim n'au cunoscut-o. Pe care tot Ei, gata sânt să ne ajute să n'o mai simțim nicicând îngreindu-ne lucrul. Dar pentru aceasta, un lucru trebuie...

Osteneli și roade

Primele premerg; celelalte urmează. Roade, fără ostenele, nu se pot culege. Dar earăș, nu există osteneală fără roadă. În lucrurile mici ca și în lucrurile mari; maicuseamă în cele mari.

Ne întorcem la ultima icoană din biserică pomenită: Sf. Apostol Pavel la Atena. Venise aici, în acest centru al progresului uman de pe acea vreme, în această «capitală a republicii spiritelor», cu desăvârșire singur. Atena era, pentru neodihnitul misionar, un teatru cu totul nou și extrem de deficil. Vestitele-i școli atrăgeau lume dornică de instruire, din toate laturile Mediteranei. Templele de pe Acropolis erau întregi. Spiritul păgân în floare. Olimpul, încă populat de Iupiteri, Minerve și Venere, iar familia imperială a zeilor era departe de-a se gândi la abdicare. Era aici o sinagogă, însă acea strălucită Agora unde se rispea atâta spirit și atâta dialectică și acel portic Poecil unde se desbăteau toate problemele ce frământau lumea vremilor aceluia și unde toate nimicurile circulau nesupărate, îl ispiteau pe Sfântul Apostol. Faptele Apostolilor, cartea primelor isbânzi ale predicii învățăcelilor lui Isus, ne istorisește finalul sfinteii cutezanțe a Apostolului (cap. 17, 15 și urm.).

Ernest Renan, cărturarul cu cea mai ispititoare și mai plină de primejdii frază, îndrăgostit de «sfințenia acestor temple, ale Acropolei, immaculate de frumusețe» (expresia-i a lui!) referindu-se la F. Ap. 17, 16: »Duhul lui (Pavel) era îndârjit când privea acest oraș plin de idoli» — plânge cam așa: «Cuvântul fatal este pronunțat: voi sântei idoli; eroarea (?) acestui mărunțel ludeu va fi sentința

voastră de moarte» (Saint Paul, Paris, 1869, pag. 172). Zadarnică și nepuțințioasă tânguire! «Iudeul mărunțel» a biruit, în numele lui Hristos. Și Hristos a biruit vremea, lumea, omenirea. Cu toată dreptatea spune undeva un predicator renumit că «Hristos este în culmea gloriei și puterii Sale. Trei lucruri constituie puterea, — și progresul acestor trei lucruri constituie progresul puterii: starea teritorială, starea numerică și starea morală. Or, eu afirm că sub acest întreit raport, Isus Hristos n'a atins niciodată un punct mai înalt ca acela unde-L contemplăm noi astăzi».

Ca să încheiem cu pilde mai în văzul nostru, de ceace pot face oste-

nele pentru răspândirea cuvântului, cred că nu e necesar acum. O lăsam pentru altă dată. Până atunci, totuși, priviți în jur! Vedeți cum cad brazdele în ogoare nelucrate de brază vreme. Număroasele vătămări ce se aduc credinței celei drepte, numai dând propovăduirii atențiunea ce i se cuvine, se pot infrunta, se pot drege, se pot evita. Și tot numai prin ea se țin aproape de Biserica credincioșii. Ni-o cere Dumnezeu și pulsul vremii. Și la niște solicitări de-o atât de covârșitoare importanță un singur răspuns se potrivește: să răspunzi propovăduind!

Atena, Iulie, 1934.

GRIGORIE T. MARCU

Probleme, fapte, comentarii

Datoria guvernelor, față de clerul ortodox, este comentată într'un articol al organului eparhial dela Oradea, *Legea Românească* [din 15 Iulie a. c].

Cu raport la întocmirea bugetului cultelor, confratele constată, că revendicările preoțimii noastre «erau să fie neluate în seamă și în anul acesta, dacă înalt Preașfințitul Mitropolit al Ardealului, Dr. Nicolae Bălan, n'ar fi deposedat stăruințe uriașe, de a exopera prevederea în bugetul cultelor pe anul 1934/35 a sumei de 30 milioane, — sumă cu care clerul ortodox este scurtat an de an față de clerul minoritar și față de ceilalți slujbași ai statului, — pentru acoperirea în parte a sporului necesar la ștergerea curbilor speciale».

Biserica noastră și preoțimea ei, — scrie foaia dela Oradea — este adânc recunoscătoare I. P. Sfințitului nostru Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae, care ca și marele Său antecesor în scaunul mitropoliei, Andrei Șaguna, știe rezolvi interesele mari ale bisericii și clerului.

Seminarul monahal dela mănăstirea Cernica a dat în anul acesta prima serie de absolvenți. Înființat în 1925 și inaugurat oficial la 20 Octomvrie 1929, începe să-și dea roadele.

În fruntea lucrării de renaștere, a monahismului dela noi, stă astăzi seminarul dela Cernica. Aci, pe lângă cultura teologică absolut necesară monahilor ca și preoților de mir, se cultivă și îndelniciri practice: pictură, sculptură, tâmplărie, desen, împletituri, ș. a. care pot evolua până la lucrări de artă, ca în vremea de demult, când au ieșit dintre monahi, pe lângă oameni de carte, și artiști adevărați.

I. P. S. Patriarh Miron, în cuvântarea adresată absolvenților seminarului, a spus:

Figuri din vechea ziariștică ardeleană

NICOLAE CRISTEA

(2) 1834—1902

Dar *celul preocupărilor de ziariștic ale lui Cristea constituia, în chip firesc, situația poporului românesc din Ardeal. Stăpânit de un sever simț al datoriei profesionale, el căuta să cunoască de aproape toate chestiunile care priveau viața națională, spre a le putea susține și lămurii, în coloanele ziarului, cu seriozitatea bărbatului perfect conștient de răspunderea «Telegrafului» față de îndrumarea sănătoasă a neamului nostru. Cu o clară privire de ansamblu, el aborda astfel, rând pe rând, cele mai esențiale probleme de interes public, înfățișându-le totdeauna într'un spirit obiectiv, gândit și convingător. Căci în maniera lui de a scrie nu găsim nimic din trepidanța gazetarului superficial, ci liniștea olimpică a îndrumătorului social, format în adevărurile teologiei și filosofiei. De aceea, proza lui sobră avea rezistență și rezonanță adâncă într'o societate, deprinsă să vadă în gazetă un amvon al credințelor mari, iar nu o trambulină a exhibițiilor de periferie. Alături însă de chestiunile bisericești, culturale și economice, pe cari le trata*

în numeroase articole cu destoiniciea unui specialist, Nicolae Cristea se devotase mai ales problemelor politice. El se prefăcuse într'o pasiune a lui, de care nu mai scăpă toată viața, fie în urma unor înclinații organice probabile, fie în deosebire — și aceasta e o certitudine — în temeiul profesiei sale de gazetar, care l obliga la o prezență permanentă pe câmpul vieții politice a Transilvaniei. Nu risc prea mult afirmând, că din activitatea desfășurată la *Telegraful Român*, se conturează în figura lui Nicolae Cristea unul din cei mai de seamă oameni politici ai Ardealului, cum de altfel ne-o confirmă și evenimentele mari despre cari vom vorbi îndată.

Constatarea aceasta nici n'ar trebui să surprindă, dacă ne gândim, că Nicolae Cristea își forma concepția și educația politică în cea mai bună școală a vremii sale, aceea a Mitropolitului Șaguna, despre care tot Eminescu spusese, cu intuiția lui genială, că este «un om politic din creștet până la tălpi».

Privilegiul unic de a fi în contact zilnic cu neuitatul Arhieru, diplomatul iscusit și autoritar, interesul de a înfățișa în paginile ziarului gravele chestiuni dela ordinea zilei potrivit cu doctrina bărbatului, care timp de 20 ani fusese și conducătorul politic al Românilor ar-

de proselit, *puse temeiul la o ură între eppi*, care nu știu când se va mai desrădăcina. A 2-a, a 3-a zi eră plină Viena de episoda aceasta».

Deci Șuluț plănuiă convertiri pe taină: ieziutește; Bran, destinându-l lui Șaguna, eră pentru grecocatholicul un «fanatic»; acesta se grăbiă să-și avertiseze amicii din Brașov despre ce, ca propagandiști de-acelaș duh, trebuiau să fie informați. De-atunci se puse temeiul urei dintre arhieru, observă Dunca; din Februarie 1851.⁴

III

1853 Aprilie 21

?????

Bunyevatz (=Șaguna) a sau ar fi zis cătră niște tineri, în Viena, că Avr(am) e nebun, Ax(ente) măgar, numai el ar putea feri naț(iunea). — (*Manuscrutul academic* cu nr. 4585, fila 11 v.)

Nu știm întrucât Ax(ente) ar fi fost «măgar»; nici dacă el ar fi fost capabil să feritească nația; dar lancu dase — împăratului — la 1852 proba că nu împăra chiar sănătos; cum și pe cine a fericit

⁴ În aceeași scrisoare Dunca amintește și despre antileményiani [liberali] și leményiani [conservatori]; aceia izbiau și acum cu «vorbe defaimătoare» în Leményi. — Despre mediocru Dunca se poate citi discursul mortuar al lui A. Bunea în *Discursuri*.

Șaguna, se știe; însă nu aceasta ne interesează. Ci întreb: Ce fel de spionaj eră acesta 'n Viena?!

IV

1865 Noemvrie.

Alți spioni?

Intr'un manuscript academic se află un extras dintr'o scrisoare dela Cluj, din timpul dietei aristocrate, notează B. Dela cine?, încă nu știu. Il rezumez (mai departe):

La *Abdul* a fost vorba și de uniune: e treaba împăratului; așa a zis și Barițiu; la mandatul împăratului trebuie să meargă.⁵ „Din tot discursul cu el s'a văzut cumcă e angajat cu Majlatiștii”. — Banchet; Papp Gusti se ridică să fie un toast; Șaguna, iritat, pleacă. Hodoș toastează p. Papp, care știe a fi credincios împăratului și totodată și Român. „După banchet mi-a zis Șaguna: Cum se poate ca să se ridice pentru el (pentru Șaguna) toast, după ce e batjocorit prin gazete».

Șaguna refuza ipocriziile; aceasta-i important în gestul de a nu-și asculta lauda.

Dar pentru ce scop sau scopuri i se puneau lui B. la dispoziție astfel de prompte informațiuni?!

G. Bogdan-Duică

⁵ Abdul? Șaguna!

Nr. 6074 Bis.

Notificare oficială

despre primirea în Academia teologică „Andreiană“

În Academia teologică „Andreiană“ din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1934/1935 se vor adresa Consiliului arhiepiscopesc până la 1 Septembrie 1934, însoțite de următoarele documente:

1. Certificatul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extras din matricola botezătorilor;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificatul medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei, unde vor avea toată întreținerea, contribuind cu suma de 8000 Lei anual.

Examenele sesiunii de toamnă (de exigență, anuale, fundamentale și de licență) încep în 18 Septembrie 1934.

Inscrierile în Academie se vor face în zilele de 25 și 26 Septembrie, deschiderea anului academic va avea loc Duminecă 30 Septembrie, iar începerea cursurilor Lună, 1 Octombrie, ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului arhiepiscopesc suma de Lei 2000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat plus Lei 200 didactru. Rata a doua și a treia de câte 3000 Lei se plătesc în prima zi de școală după vacanța Crăciunului și a sfințelor Paști. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de Lei 925 plus Lei 1058 pentru cărți didactice; an II Lei 790 plus 1512 pentru cărți didactice; an III Lei 790 plus Lei 513 pentru cărți didactice; an IV Lei 790 plus Lei 1251 pentru cărți didactice.

Inmatricolarea se face la Rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanță că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I sunt obligați să prezinte o declarație, subscrisă și de părinți ori tutori la oficiul parohial, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul arhiepiscopiei, în caz contrar, se obligă se restituie ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de inmatricolare, în ziua de 24 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminatoriu. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezultatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (un costum de haine negre cu vestă închisă), precum și hainele de pat și anume: o saltea, două cearceafuri, și o plapomă sau țol cu două cearceafuri, o perină cu două fețe de perini și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din șco-

lile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om.

Sibiu, din ședința secției bisericicești, dela 18 Iulie 1934.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 5926.

Școala de cântăreți

absolvenții ei și condițiile de primire pentru anul școlar 1934/35

Adunarea eparhială din anul acesta ascultând rapoartele Preaveneratului Consiliu arhiepiscopesc în chestia școlii de cântăreți din Sibiu, care ființează de șapte ani, a hotărât ca această instituție să fie continuată și dezvoltată spre a pregăti corpul ales de cântăreți bisericicești, de care are trebuință biserica noastră.

Când există școala noastră confesională, ea avea învățători cari nu se îngrijeau numai să dea copiilor cunoștințele necesare din sfânta Scriptură, să-i învețe rugăciuni și să le dea cunoștințele religioase ale legii noastre strămoșești, ci conduceau și strana în biserică la slujbele dumnezeiești. De când nu mai ființează școlile confesionale, în multe parohii nu mai avem nici cantori, cari să atragă la biserică mulțimea închinătorilor prin frumusețea cântărilor sfinte. A fost deci necesar să înființăm școala de cântăreți, ca tinerii evlavioși și cu voce bună să înalțe rânduelile sfințelor slujbe și prin pregătire corespunzătoare să poată sămăna, în sufletul închinătorilor, comorile simțirilor și cugetelor cucernice din cărțile bisericicești.

Școala de cântăreți din Sibiu, cu un curs de doi ani, pregătește și conducători de cor, și-i înzestrează și cu alte multe cunoștințe religioase și naționale, ca să poată deveni fruntașii comunelor noastre. Se vor introduce și cursuri de învățatură pentru albinărit, pomărit și o ramură de meserie, care poate deveni o ocupație laterală profitabilă.

Școala de cântăreți se recomandă atenției fiilor de credincioși, cari doresc să-și creeze o carieră de viață nu numai frumoasă, ci și rentabilă.

Absolvenții școlii de cântăreți beneficiază la armată de termen redus, iar conform promisiunii On. Minister al Instrucțiunii și al Cultelor încă din bugetul anului acestuia vor primi o leafă.

Pe lângă aceasta mai dispunem: a) ca parohiile care angajează absolvenți ai școlii de cântăreți din Sibiu, să le asigure din cassieria parohială și un *salar lunar pe lângă uzufructul sesiunii cantonale, obținut din reforma agrară.*

b) ca cântăreții cu diplomă, din parohiile cu cântăreți bătrâni, să fie angajați ca auxiliari pe lângă vechii cântăreți, având consiliul parohial obligația a le asigura remunerație corespunzătoare și parte la uzufructul sesiunii cantonale.

c) ca la bisericile unde postul de cântăreți devine vacant, dacă între concurenții la acel post vacant, se va găsi un absolvent al școlii de cântăreți, acesta să fie angajat, cu preferință.

În ce privește condițiile de primire în această școală pentru anul școlar 1934/35, se face cunoscut că:

Ceice doresc să fie primiți la această școală, vor avea să-și înainteze până la 1 Septembrie cererile lor Direcțiunii școlii de cântăreți din Sibiu, însoțite de următoarele documente:

1. Carte de botez și certificat de naștere.
2. Certificat școlar (cel puțin 4 clase primare).

3. Certificat de moralitate și recomandare dela parohul local.

4. Certificat medical, dovedind că nu suferă solicitatorul de boli contagioase și că nu are nici alte defecte corporale.

Examenele de primire se țin în 29 și 30 Septembrie. Pot fi primiți români ortodocși, de 15 ani împliniți, dar nu trecuți de 30 ani, cari au prestat examenul de primire.

Elevii primiți vor fi obligați să aducă cu sine: două rânduri de schimburi, și haine de pat: saltea sau străjăc, țol, perină și cuvertură de pat, 2 ștergare, cuțit, furculiță, lingură și ceașcă pentru ceai.

Toți elevii vor plăti următoarele taxe:

La primire din taxa de înscriere de Lei 8000 anual, rata primă cu Lei 3000, rata II Lei 2500 la Crăciun, ear rata din urmă de Lei 2500 la Paști.

Cursurile vor începe la 1 Octombrie a. c.

Cursul durează doi ani de teorie și unul de practică.

După absolvirea cursului se eliberează diploma de cantor.

Onorata preoțime e poftită a citi acest aviz credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive și a îndemna părinții cu fii buni a îmbrățișa frumoașa carieră de cântăreți bisericicești, care va fi retribuită de aici încolo cu leafă.

Unde parohiile noastre dispun de numerar și se vor afla tineri săraci dar doritori de-a ajunge cântăreți bisericicești, preoțimea noastră în înțelegere cu consiliul parohial să voteze taxa de întreținere din lada bisericii.

Sibiu, din ședința bisericicească ținută la 19 Iunie 1934.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 5927 Școl.

Concurs

Pentru primirea elevilor în Internatul arhidiecezan din Sibiu pe anul 1934/5.

Pentru primirea elevilor în Internatul arhid. din Sibiu pe anul școlar 1934/5 se publică concurs.

Vor fi primiți în mod *gratuit* orfanii de preoți, săraci și silitori, iar ca *solvenți* copii de preoți și ai altor părinți mirenii.

Orfanii de preoți, cu spor slab în studii, vor fi supuși la plătirea unei taxe după situația materială a lor.

Taxa de întreținere va pentru fiii de preoți solvenți 8000, Lei și 1000 Lei pentru baie, medicamente; iar pentru copiii mirenilor 9000 Lei și 1000 Lei. Taxa se va plăti în 4 rate: la înscriere, la 1 Noembrie, 1 Februarie și 1 Aprilie. Taxa de 1000 Lei se va achita la înscriere. În caz de repășire, nu se va restitui această taxă.

Taxele plătite pentru cvartalul început — nu se restituie în caz de repășire.

Cererile de primire scrise de părinți ori tutori vor avea să fie înaintate Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu până la 1 August a. c.

Orfanii de preoți vor anexa: certificat școlar, certificat de sărăcie și familiar.

Elevii primiți vor avea să aducă cu sine: cele necesare pentru pat, lingerie de corp și pat, tăcâmuri și veselă pentru masă, hainele și încălțăminte necesară. Rufăria trebuie să fie însemnată cu numele elevului.

Intrucât în decursul anului s'ar dovedi, că taxa statorită nu este suficientă, ea se va majora după împrejurări, având elevii a plăti diferența statorită.

Preacucernicii preoți vor pune în vedere orfanii de preoți, cât și altor elevi, să înainteze la timp cererile de primire, însoțite de toate actele, căci fără de acestea nu vor fi luate în considerare.

Sibiu, 19 Iunie 1934.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 5929/934.

(35) 3—3

Concurs

Pentru întregirea catedrei de cântare bisericești tipic, la Școala de cântăreți a Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Dela concurenți se cere:

1. Certificat de naștere.
2. Carte de botez.
3. Diploma de bacalaureat.
4. Absolutoriu al Acad. teologice.
5. Testimoniu de calificare preoțească.
6. Certificat despre aptitudinile muzicale.
7. Alte eventuale documente.

Beneficiul împreună cu acest post este salar de 3160 lei lunar.

Cererile sânt a se adresa Consiliului eparhial al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc, ținută la 4 Iulie 1934.

Consiliul eparhial al
Arhiepiscopiei ortodoxe române
de Alba-Iulia și Sibiu.

Nr. 392—1934.

(40) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante **Crișan (Vaca)**, de clasa III-a, protopresbiteratul Zaránd, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima apariție în Tel. Român.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Locuință parohială.
3. Venitele din parohie, conf. coalei B.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopresbiteral al Zarándului, în Brad, în termenul indicat. La cererea de concurs se va anexa și incuviințarea P. V. Consiliu arhiepiscopesc, cu potă de această parohie. Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopresbiteral, în vreo Duminecă sau sâmbătoare la biserică pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 14 Iulie 1934.

Oficiul protopresbiteral ortodox român al Zarándului în înțelegere cu cons. parohial.

Ioan Andreiu
protopop.

Nr. 530—934

(32) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Ghijasa de jos** cu filia **Ghijasa de sus**, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salar dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială în mărime de 13 jugăre 190 st. □ arător și fanaț necomasat.
3. Drept de pășune pentru 2 vite și pe ogoare câte dorește.
4. Două sorți lemne de foc, una gratis și una pe bani, aduse în curte. Făcutul îl privește pe preot.

5. Pentru locuință corespunzătoare se îngrijește parohia până când se vor clădi case noi parohiale.

5. Venitele stolare prescrise pentru întreg tractul.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare subsemnatului oficiu protopesc în termenul prescris și vor dovedi totodată că au obținut aprobarea P. V. Consiliu arhiepiscopesc de a putea candida la această parohie. Cu incuviințarea prealabilă din partea oficiului nostru, se vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Agnita, la 25 Iunie 1934.

Oficiul protopesc ort. român din Agnita în înțelegere cu consiliul parohial.

Emil Păcală
protopop.

Mersul trenurilor

— Gara Sibiu —

	Pleacă spre:	Sosește dela:
Vinț, Alba-Iulia	5 ⁰⁰ , 12 ²⁰ , 15 ¹⁰	8 ⁴⁵ , 17 ²⁰ , 23 ⁴⁰
Brașov, Făgăraș	5 ²⁰ , 12 ⁴⁵ , 18 ²⁰	11 ²⁵ , 19 ¹⁰ , 7 ⁴⁵
Cisnădie	8 ¹⁴	12 ³¹
Copșa	3 ⁰⁵ , 9 ⁵³ , 13 ⁴⁵ , 16 ⁴⁵ , 23 ¹⁴	3 ⁵⁰ , 7 ²⁰ , 14 ²⁵ , 18 ¹⁰ , 22 ¹²
Ocna-Băi	8 ⁰⁰ , 11 ³⁰ , 14 ²⁵ , 18 ³⁰	9 ⁰⁰ , 12 ³⁰ , 15 ²⁵ , 19 ⁵⁰
Peatra-Olt, Buc.	8 ⁵⁵ , 14 ⁵⁸ [ac] 17 ⁴⁵ , 20 ⁰⁰ [ac]	12 ⁰⁵ , 16 ³⁰ [ac] 23 ⁰⁰ , 9 ⁴⁵ , [ac]
Sighișoara, Agnita	5 ⁴⁵ , 12 ⁰⁶ , 16 ⁴⁵	11 ⁵⁶ , 19 ⁴⁸ , 8 ⁰²
Vurpăr	17 ³⁰	8 ⁴⁰

Nr. 61-1934

1-3

Ad. Nr. 277-1934

(37) 1-3

Nr. 293/931

(29) 2-3

Nr. 6420-1934.

Concurs

Pentru întregirea postului de contabil al întreprinderilor subsemnatei Comisiunii Administrative din Sibiu, post devenit vacant pe ziua de 1 Decembrie 1934, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela data apariției acestui anunț pe lângă următoarele condiții:

Dela concurenți se cere:

- Să fie români și creștini ortodocși,
- Absolvenți ai unei școli superioare de comerț,
- Stăpâni pe purtarea registrelor contabilității duble,
- Să îndeplinească orce serviciu legat de întreprinderile noastre (contabilitatea tipografiei, librăriei, a publicațiilor comisiei, reprezentarea întreprinderilor la oficiile publice cu știrea și la mandatul delegaților comisiei, și vânzarea în librărie, când cer împrejurările); orele de oficiu sunt identice cu timpul de deschidere și închidere a librăriei.

Salariul împreună cu acest serviciu este de 3500 lei lunar, brutto.

Angajatul va răspunde și materializărilor de pagubele, pe care le va cauza întreprinderilor din nepricepere sau rea voință.

Petițiile însoțite de Extrasul din matricola botezaților, de Certificatul școlar și eventuale certificate de serviciu, se vor înainta în termen secretariatului Comisiunii (Str. Mitropoliei 45).

Comisiunea administrativă a Tipografiei Arhidiecezane din Sibiu

Nr. 242-934.

(43) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Mihăileni, protopopiatul Mediaș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Tel. Român. Venitele împreună cu acest post:

- Salariul dela stat.
- Sesiune parohială 8 și jum. jugăre cad.
- O grădină și o delniță de un jum. jug. cad.
- Câte 1 ferdelă grâu dela fiecare familie.
- Lemne de foc dela comuna politică.
- Stola obișnuită în tract.
- De locuință se va îngriji preotul.

Candidații îndreptățiți își vor trimite subsemnatului cererea de concurs provăzută cu toate documentele necesare, anexând și autorizația de candidare dela Ven. Consiliu arhiepiscopesc, și cu avizul subsemnatului oficiu se vor prezenta în parohie și în biserică la serviciul liturgic.

Mediaș, 22 Iulie 1934.

Ioan Crăciun
protopop.

Nr. 240-1934 prot.

(36) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III (treia) Teline, din protopopiatul Sighișoara, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în „Telegraful Român”, în baza ordinului Nr. 5467-1934 al Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc, pe lângă următoarele condiții:

- Retribuția dela stat.
- Casă parohială cu 4 camere, grădină, fără dependențe economice.
- 24 jug. fânaș, din reforma agrară.
- Stola obișnuită.
- Drept de o parcelă de lemne din parchetul anual, pe plată. Taiatul și transportul îl privesc pe preot.
- Drept pentru pășunatul a patru vite, pe plată.
- Una ferdelă cereale de familie.

Cererile de concurs vor fi înaintate oficiului protopopesc ortodox Sighișoara și vor cuprinde pe lângă certificatele de botez, liceu, absolutor, calificăție teologică și permisiunea de a concura la această parohie dela Prea Venerata Arhiepiscopie ortodoxă de Alba-Iulia și Sibiu, după obținerea căreia, con curenții se vor prezenta în parohie cu încuviințarea prealabilă a subsemnatului.

Oficiul protopopesc ortodox Sighișoara în înțelegere cu consiliul parohial Teline.

Sighișoara, 5 Iulie 1934.

Emilian Stoica
protopop.

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Vălecelele-Rele, din protopopiatul Hațegului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Beneficiile împreună cu acest post sunt:

- Casă parohială nu este;
- Sesiune parohială e de 1 jug. 1133 st.; prin reforma agrară în arândă forțată 7 jug. 800 st.
- Câte 2 măsuri (à 30 l.) porumb nesfărâmat (circa 78 case).
- Câte o zi de lucru de fiecare casă.
- Stola obișnuită în tract.
- Salariul dela Stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc din Hațeg în termenul indicat.

Candidații vor înainta anexă la cerere, pe lângă actele necesare, și concesiunea dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc că pot candida la această parohie.

Candidații cu încuviințarea oficiului protopopesc se vor prezenta în vre-o Duminică ori sărbătoare la Biserica, ca să fie cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc ortodox român din Hațeg în înțelegere cu comitetul parohial.

Hațeg, 6 Iunie 1934.

Ieronim Ciocan
protopop

Nr. 531-1934

(34) 1-1

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Tichindeal, protopopiatul Agnita, se publică concurs din oficiu cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român, pe lângă următoarele retribuțiuni:

- Intregirea dotației dela stat, conform celor fasonate în coala B.
- Sesiune parohială arător și fânaș în mărime de 18 jug. 781 st.²
- O soarte de lemne în plus peste soarta locuitorilor și care nu se plătește. Făcutul lemnelor îl privește pe preot.
- Venitele stolare stabilite pentru întreg tractul.
- De locuință convenabilă se îngrijește parohia, respectiv comuna politică.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare subsemnatului oficiu protopopesc, dovăzind totodată, că au obținut și aprobarea P. V. Consiliu arhiepiscopesc ca să poată candida la această parohie. După încuviințarea și aprobarea oficiului nostru se vor putea prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare în parohie, pentru a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopopesc ortodox român din Agnita.

Agnita, la 25 Iunie 1934.

Emil Păcală
protopop

Nr. 233-1934.

(43) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. II Brateiu, protopopiatul Mediaș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român. Venitele împreună cu acest post sânt:

- Salariu dela stat.
- Sesiune parohială de 18 jug. 655 st.² arător și fânaș.
- Casă parohială cu dependențe.
- Stola obișnuită în tract, conform hotărârii adunării protopopești din 14 Aprilie 1932.
- 2 sorții lemne de foc din pădurea comună. Taiatul și adusul lemnurilor privește pe preot.

Candidații îndreptățiți își vor trimite subsemnatului cererea de concurs, provăzută cu toate documentele necesare, anexând și autorizația de candidare dela Preaven. Consiliu arhiep., și cu avizul oficiului protopopesc se vor prezenta în parohie și în biserică la serviciul liturgic.

Mediaș, 15 Iulie 1934.

Ioan Crăciun
protopop.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

Concurs

Pentru întregirea parohiei a II de clasa I din Jina, protopopiatul Mercurea, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Tel. Român.

Retribuțiile după acest post sânt:

- Intregirea dotației dela stat, conform coalei B.
 - Stola uzitată conform normativului stabilit de adunarea protopopească pentru parohiile tractului Mercurea, aprobat de P. V. Consiliu arhiepiscopesc.
 - Lemne de foc în natură.
- Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare, se vor înainta subsemnatului Oficiu protopopesc până la termenul fixat.

Concurenții își vor procura autorizație de a concura dela Preaveneratul Consiliu arhiepiscopesc, și se vor prezenta în parohie, în o Duminică sau sărbătoare, spre a face cunoștință cu enoriașii.

Mercurea, 29 Mai 1934.

Oficiul protopopesc ortodox român în înțelegere cu Consiliul parohial.

Avram S. Păcurariu
protopop

Nr 158/1934 prot.

(30) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III (treia) Jacul (Codreni), protopopiatul Sighișoara, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele sânt:

- Intregirea dela stat.
- Stola obișnuită.
- Până la zidirea casei parohiale, o casă potrivită închiriată de parohie.
- 6 jugăre sesiune parohială veche și 10 jugăre sesiune acordată prin reforma agrară.
- Câte o ferdelă porumb sfărmit dela fiecare familie [circa 60 familii].
- O soarte de lemne aduse acasă.

Concurenții vor trimite în termen petițiile provăzute cu certificatele de botez, de studii liceale, absolutor, calificăție, permisiune de a concura dela autoritatea supremă, și cu încuviințarea subsemnatului se vor prezenta și în parohie.

Oficiul protopopesc Sighișoara, în înțelegere cu consiliul parohial Jacul. Sighișoara la 1 Mai 1934.

Emilian Stoica
protopop.

Au apărut:

Cântările liturgice

pentru cor mixt, publicate de

Timotei Popovici

profesor de muzică la școala normală „A. Șaguna” și dirigintele corului mitropoliei

Ediție nouă primărită. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. — Prețul Lei 160.

Nr. 235-1934.

(41) 2-3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Socet cu filiile Poiana-Rechițelii și Runcul-mare, din protopopiatul Hunedoarei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Tel. Român.

Beneficiile împreună cu acest post:

- Casă parohială corăspunzătoare.
- 4 jugăre fânaș.
- Câte una măsură porumb smicurat (măsura à 30 litri), sau prețul de piață al unei măsură de porumb smicurat dela fiecare familie din materă și filii.
- Una zi de lucru de fiecare fum din materă și filii.
- Stola obișnuită în parohie.
- Salariul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vre-o Duminică sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Hunedoara, 4 Iunie 1934.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înțelegere cu cons. parohial. Pr. Nicolae Suciu, adm. protopopesc.

Comunicări

Se aduce la cunoștință, că erezii după părintele Ioachim Josan din Măgura, decedat la 8 Mai 1934, în baza Ș-ului 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc, au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în numărăr fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 30.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 21 Iulie 1934.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 5693-1934.

Se aduce la cunoștință, că erezii după părintele Nicolae Dorca din Șoala, decedat la 1 Iunie 1934, în baza Ș-ului 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc, au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în numerar fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 30.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 21 Iulie 1934.

Consiliul arhiepiscopesc

A apărut:

Albumul comemorativ Andreiu Șaguna

Prețul Lei 50

Se poate procura dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45, trimițându-se prețul plus spese postale Lei 15 prin mandat postal.

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimare și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comanda făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

BAIA POPORALA — SIBIU,

Strada Șaguna Nr. 4. Ordinea băilor:

Bate de familie: Luni: închis, Marți Mercuri, Joi, Vineri și Sâmbătă: dela 8 până la 7¹/₂ ore seara. Duminică: dela 7-12 ore a. m.

Pentru bărbați: Băi de abur și de aier cald. Luni: închis, Marți (prețuri urcate) și Mercuri: dela 1¹/₂-7¹/₂ ore seara, Joi și Vineri: închis. Sâmbătă: dela 8-12 ore a. m., dela 1¹/₂-5 p. m., dela 5-7¹/₂ ore seara (prețuri reduse), Duminică: dela 7-12 ore a. m.

Pentru femei: Băi de abur și de aier cald. Luni, Marți și Miercuri: închis, Joi: dela 1¹/₂-7¹/₂ ore seara (prețuri urcate), Vineri: dela 1¹/₂-5 ore p. m., dela 5-7¹/₂ ore seara (prețuri reduse), Sâmbătă și Duminică: închis.

Băi de putină și băi de cură: Luni: închis, Marți, Mercuri, Joi, Vineri și Sâmbătă: dela 8-12 ore a. m. și dela 1¹/₂-7¹/₂ ore seara, Duminică: dela 7-12 ore a. m.

În zilele de sărbătoare are valoare ordinea de Duminică.

A doua temă din program a fost lucrarea părintelui P. Diniș, din parohia Nevoș, cu titlul: „Aplicarea canoanelor”. S. Sa înșiră metodele pe care le crede mai potrivite pentru aplicarea canoanelor în scaunul mărturisirii, ca această sfântă Taină, să învieze, sufletește și trupește, pe ceice o primesc. Fiind o problemă din cele mai însemnate, se hotărăște să fie adusă încă odată în discuțiune, la viitoarea conferință; ear însărcinat cu elaborarea ei este părintele N. Perian, din parohia Săliște.

A urmat raportul oficiului protopopesc referitor la situația generală a catehizației, pe anul 1933/34, din tractul Băița.

P. C. Sa părintele protopop D. Secărea dă preoților diferite sfaturi pastorale, mulțămindu-le pentru dragostea și râvna, cu care participă la conferențe.

Pr. A. Popa.

Ca întregire la cele publicate în numărul 30, despre sărbătorirea părintelui protopop Ion Duma al Jiului, reținem, dintr-o corespondență a Pr. C. Zoican, următoarele:

„Prilej de însemnate bucurii spirituale au pregătit preoții tractului Jiu, cu ocazia aniversării a 50 ani de viață a protopopului lor, Ion Duma, în Dumineca zilei de 8 Iulie. Preoții din toate parohiile, în fruntea credincioșilor lor, muncitori și intelectuali, au venit în Petroșani, spre a sărbători pe acel fiu al bisericii care a fost și este apostol entuziast al ortodoxismului și naționalismului în Valea-Jiului.

Cadrul sărbătoririi a fost, sigur, religios-cultural. De dimineață s'a slujit în sobor sfânta liturgie, cu participarea frățască a P. Cucernicilor protoierei ai Gorjului, I. Mălăescu și Gr. Prejbeanu, a diaconului C. Dănău prof., iar dela Sibiu a venit cu încredințarea I. P. S. Mitropolit, dl prof. N. Colan, rectorul Academiei teologice.

La ora 4 a urmat în biserică un concert religios, al corurilor bisericesti din Petrila și Lupeni, precedat de slujba vecerniei slujită de părintele C. Zoican și întregit prin conferința dlui profesor N. Colan, vorbind despre «Valoarea muncii».

În atmosfera înmiresmată de fumul tămâii duhovnicești, conferința dezvoltată într'un grai neaoș românesc, din cronică și scriptură, a luminat ascultătorilor, — căptușite cu tencuiala diferitelor teorii asupra muncii, — cu lumina adevăratei concepții despre muncă, concepție ce se încheagă din însăși personalitatea divină a fiului teslarului din

Nazaret. S'a reliefat în special ideile: munca, sentință dumnezească; munca, realizare a spiritului; Hristos ridică la o valoare etică munca; distribuția bunurilor în antichitate și după venirea creștinismului; munca intelectuală și munca fizică; solidaritatea morală dintre ele.

Cu aceasta a luat sfârșit sărbătoarea noastră din Valea Jiului. Credincioșii intelectuali și muncitori, au pornit spre cămin, ducând în suflet un simțământ și un gând proaspăt, un fior de viață renăscută.

Acolo unde este durere, poate că s'a sălăsluit o rază de mângăere; unde e mizerie, o nădejde în viață; unde este trudă, o bucurie într'o răsplătită dreaptă; unde este huzur și desfrânare, a dus mustrare și hotărâre la înfrânare; unde este bogăție, sentimentul milei creștine; unde este credința slabă, temeuri lumină de întărire; și unde este credință, a adus noi potențe de muncă și jertfă pe altarul patriei și bisericii. Căci „patria este biserica pământescă a neamului, iar biserica este patria lui cea cerească”...

Ce este, și ce nu este lucru supărător pentru unii confrăți. — Într'una din zilele acestei veri, la 10 Iulie, s'a luat jurământul batalionului I grăniceresc de gardă la Năsăud, — e vorba de reinvierea fostelor batalioane grăniceresti din Bănat și Năsăud, în conformitate cu voința exprimată de Suveranul nostru.

Sfințirea apei și luarea jurământului soldaților, în pomenita zi de 10 Iulie, s'a făcut prin P. S. Sa Episcopul militar Ioan, înconjurat de un sobor de preoți.

Această ceremonie, simplă, înălțătoare și creștinească, a avut darul de-a stârni...o furtună de supărare în păharul organului mitropoliei blăjene, *Unirea* (dela 28 Iulie a. c.)...

Cum a și îndrăznit Episcopul militar, cu preoții săi ortodocși, să se prezinte — după *Unirea* — la ceremonia sfințirii apei și a luării jurământului *ostașilor*, când acești ostași nu sânt cu toții ortodocși!... Pentru viitor, în organul mitropoliei Blăjului se cere «în special, un șef de mare rang» (probabil un arhiepiscop!) pe seama militarilor de confesiune greco-catolică, «tot așa și în fiecare regiment», (chiar dacă n'are soldați de confesiune greco-catolică?), — regimentul să fie înzestrat cu câte un preot greco-catolic...

Mari ravagii produc căldurile din Iulie în coloanele monitorului de pe Târnave, — unde totuși nu se prea indignează monseniorii, când preoții *romano-catolici*, îmbrăcați în ornate, iau parte activă la procesiunile greco-catolice, ca de pildă cu prilejul ultimului congres al „Agrului” la Dej... Asta va fi poate altă căciulă, pentru clarității Unirii. — Ce au de spus însă autoritățile bisericesti superioare greco-catolice?

deleni, erau tot atâtea elemente favorabile, sortite să facă din Nicolae Cristea nu numai un doctrinar politic, ci și un militant, cu reale însușiri de conducător.

În adevăr, nimic nu era mai greu în epoca lui Cristea, decât să te orientezi în labirintul, plin de surprize vertiginose, ale politicii habsburgice. Popoarele împărăției pluteau într'o mare nebuloasă sub presiunea cascadei de evenimente neprevăzute, cari măturau unul după altul sisteme și concepții de cârmuire aruncând provinciile «ereditare» într'o cumplită fierbere vulcanică. Insuși Șaguna fu nevoit să mărturisască la 1865 că „nu vede altceva, decât un haos acoperit cu un văl întunecat și fatal”. În asemenea împrejurări, politica românească fundamentată pe doctrina autonomiei Ardealului, reclamă nu numai o conducere de excepțională prevedere, ci și un spirit de complexă solidaritate națională. Până aci, ele au fost prezente, asigurând victorii incontestabile pe seama românilor. Nenorocirea vor ca vraja lor să se risipească tocmai în vremea, când se croia noua hartă austro-ungară, cu sacrificarea aspirațiilor noastre. Care au fost cauzele acestui dezastru? O audiență specială la care fusese chemat Mitropolitul Șaguna în 1865 de către

împărat, și în care acesta îi împărtășe proiectul împăcării sale cu Ungurii, asigurându-l de grația sa față de națiunea română, chiar și sub noul regim. Șaguna, ca om cu simțul realităților înțelese, că de acum tactica de luptă trebuie adaptată la reformele ce i se anunțară, dar fără a renunța la programul vechii politici naționale. Mitropolitul Blăjului simțindu-se atins prin preferința imperială acordată conducătorului dela Sibiu, îi făcu opoziție preconizând lozincă rezistenței pasive, față de dualismul ce avea să fie proclamat în dieta din 1867. Se începu astfel o luptă dezolantă între activiști și pasiviști, care sfărâmă solidaritatea națiunii, zădărniciind pe multă vreme speranța marilor triumfuri învorbite dintr'o unitate de mișcare. Scrisorile apologetice ale Mitropolitului Șaguna sunt o mărturie dureroasă a desbinării regretabile, ce se încinse în viața neamului, slăbindu-i enorm puterea de luptă, în profitul unui adversar ajuns la egemonie politică amenințătoare.

Cum acest război nefericit era alimentat de presă, cu o pasiune ce friza adeseori violența, a fost fatal să intre în hora lui și Nicolae Cristea. Deplin atașat concepției lui Șaguna, el susținea cu adâncă convingere, în coloanele ziarului, politica sigură a activismului

Biserica românilor din Ungaria

Legea și naționalitatea românilor din Ungaria sânt mereu primejdite. Cârmuirea acestei țări, care n'a profitat nimic din învătămintele istoriei, lucrează cu tot felul de mijloace, ca, prin o maghiarizare forțată, să-i despoaie de limbă și datini.

Un fond de 800.000 (optsute mii) pengö este creat de guvernul oligarhilor dela Budapesta, «pentru răspândirea religiei ortodoxe maghiare». Nu este vorba de răspândirea ortodoxiei printre unguri, ci de maghiarizarea românilor prin maghiarizarea bisericii ortodoxe din Ungaria. Cu alte cuvinte, se pune la cale crearea unui Hajdudorog ortodox.

S'a și găsit omul care să facă propagandă ortodoxă, în persoana fostului preot romano-catolic din Darvaș, Németh István, care a renunțat la celibat, s'a căsătorit și a trecut în Sârbia, unde a reușit să primească hirotonia dela episcopul ortodox al Nișului. Tot aici a obținut titlul de protopop, dar pe lângă obligația de a merge în America, spre a face acolo misionarism printre slavi.

În loc de America, Németh István s'a întors în Ungaria, unde și-a început lucrarea misionară printre sârbi și români. Episcopul sârbesc, înșelat, l-a caterisit, dar „protopopul” și-a continuat activitatea sub titlul de *protopop greco-oriental maghiar* («görög-keleti magyar esperes»). Cercează bisericele române, orfane de preoți, — căci guvernul maghiar nu tolerează în Ungaria decât preoți cetățeni maghiari — și îndeamnă populația ortodoxă să ceară limba maghiară în biserică. În comunele Jaca și Darvaș a făcut niște moțiuni mincinoase, prin care arăta că românii trec „legal și oficial” la religia ortodoxă maghiară. Dovedindu-se falsitatea hârtiilor, i s'a luat „oficial” dreptul de propagandă în județul Bichis, „pentru a nu provoca tulburări neplăcute cu eventuale urmări peste granițe”. Totuși el beneficiază de fondul celor 800.000 pengö și continuă neoficial propaganda de maghiarizare printre români și sârbi.

Atât nu era destul. Astă-iarnă, cum relatează ziarul budapestan „Magyarság” din 13 Iunie c., Németh István si-a constituit la Senteș, — parohie care acum 30 ani aparținea protopopiatului Arad, un sinod de 10—11 preoți maghiari, prieteni de-ai lui, de prin parohiile care până înainte cu câteva zeci de ani au fost românești și sârbești, — și acest simulacru de sinod l-a ales de episcop peste biserica ortodoxă maghiară. Pentru hirotonire, Németh István a făcut o călătorie la Constantinopol, apoi la patriarhul din Antiohia, dela care a obținut titlul de mitropolit, cap al tuturor creștinilor ortodocși maghiari din Ungaria și de peste granițele ei. Urmează ca guvernul maghiar — care nu a recunoscut sinodul dela Senteș — să ratifice prin parlament situația *mitropoliei ortodoxe maghiare*, recunoscută de patriarhul din Antiohia, — ceace guvernul și parlamentul nu va întârzia să facă, — afirmă „Magyarság”-ul.

În această situație, biserica ortodoxă a românilor din Ungaria, este greu ame-

nitată. Școale nu are, parohiile vacante nu se întregesc, tinerii cari vreau să studieze la noi, sânt urmăriți, bisericele stau închise și credincioșii fără stăpânire se împrăștie. Epitropul Alex. Vereș din Măcărechi, pentrucă a cutezat să vină la Episcopia noastră dela Oradea, unde a cerut preot pentru biserica lui, întors acasă în Ungaria a fost aruncat în temniță, cu învinuirea că face spionaj. Prin astfel de proceduri, ceace face episcopul unit dela Hajdudorog, Miklósi, care pentru parohiile române unite din Ungaria are numai preoți unguri, — va reuși să facă și cel dela Senteș, dacă guvernul român nu va lua măsuri, care să prevină atentatul la legea și naționalitatea fraților noștri de peste hotare.

Liga antirevizionistă, secția Arad, în manifestația din 1 Iulie 1934, s'a ridicat unanim împotriva sugrumării fraților din Ungaria. În punctul 5 din moțiune, adunarea „luând act de încercarea, ce o face acum Ungaria, de a răpi biserica fraților noștri de sub ocrotirea bisericii strămoșești prin înființarea Episcopiei ortodoxe pseudo-maghiare dela Senteș, — protestează cu energie contra acestui atentat și cere guvernului să intervină de urgență.

Aceeaș adunare, în telegrama către M. Sa Regele, îi roagă „să ia sub înalta Sa protecție pe acești frați ai noștri, la nevoie aplicând acelaș tratament bisericilor ungurești din România, dovedite în atâtea rânduri a fi cuiburi de spionaj și irendentism unguresc”, — iar în telegrama către dl Gh. Tătărescu prim-ministru și către dl N. Titulescu ministru de externe, românii de pe granița arădană solicită cărmuitorilor noștri a se ocupa de chestiune și „a protesta în contra înființării Episcopiei ortodoxe pseudo-maghiare ce se pune acum la cale, în Senteș, pentru desnaționalizarea românilor din Ungaria”.

Patriarhiile, României și a Jugoslaviei, e neapărat să-și spună energic cuvântul în cauza bisericii ortodoxe din Ungaria, alătura de guvernele acestor țări aliate și vecine, ca opinia publică de pretutindenea să cunoască moralitatea politice minoritare a ungarilor revizionisti.

Pr. II. V. Felea

„Darurile Duhului sfânt”, — predici de P. S. Episcop Grigorie al Aradului. Prețul Lei 15 + porto. Cuprinde opt predici ținute de P. S. Episcop Grigorie, în cele două zile ale sfințelilor Rusalii din anul 1934.

Scrisori creștinești, de P. S. Episcop Grigorie al Aradului. Prețul 35 Lei. Cuprinde 22 scrisori adresate către 22 personalități ale vieții publice și culturale. Autorul arată necesitatea idealului creștin în viață.

„Părinții mei”, de Dr. Grigorie Comșa, Episcopul Aradului. Prețul 40 lei. Lucrarea este o contribuție reală la opera de educație a generației tinere de azi.

Toate aceste lucrări, acum apărute, se pot cumpăra la librăriile principale din țară.

demonstrând în expuneri logice, că numai prin luptă în parlamentul din Pesta, se pot apăra cu succes interesele Românilor. Conștient de adevărul, că «les absents ont toujours tort», el combătea cu energie pasivismul romantic din cealaltă tabără, numindu-i cu fină ironie «politica eclaturilor» care împiedecă pe Români de a fi prezenți în forul constituțional spre a striga măcar «nedreptate», când văd că nedreptate se face cauzelor noastre».

Cu câtă justă amărăciune spunea Cristea cititorilor săi, ca să înțeleagă antagoniștii: «am lăsat ca politica cea adevărată s'o facă ungurii și sașii — și pentru noi, au concurs îndirect oamenii noștri la mănarea de reprezentanți străini de națiunea noastră acolo, unde se lucrează de soarta noastră».

In folos obștesc

Avem libertatea de a trăi și munci după cerințele sufletului, — dar nu știm să prețuim, cum trebuie, această libertate.

Ceice au abuzat prea mult de dânsa, stau azi înapoia unor ziduri groase și înalte, care îngrădesc o casă cu gratii până sus la mici ferești, păzite de slujitori în uniformă și înarmați.

Aceasta este locuința sufletelor ră-tăcite.

Zăngănitul lanțurilor, armele gata să descarce focul la semne învederate de ne-supunere, întregesc mediul înconjurător al acestor suflete dornice de a mai gusta libertatea pierdută.

În palatul ispășirii, mintea lor căută posibilități de evadare, planuri de lovituri măestre, — dar sânt și de aceia în mintea cărora se naște gândul pocăinței.

Societatea, care i-a predat justiției, e liniștită că a scăpat de turburătorii siguranței publice.

Dar până când? Societatea trebuie să se întrebe: Ce vor deveni criminalii întorși după ispășirea pedepsei?

Condamnatul și-a croit pentru liberare un plan determinat. Scăpat din închisoare reușește totdeauna să-și asigure sprijinul unor tovarăși de suferințe și de fapte rele.

Cu dânsii pornește la muncă nouă și păcătoasă.

Ei și? poate obiecta cineva, dacă pedeapsa ce au luat-o, nu li-a fost de ajuns, făuritorii de rele sânt urmăriți, prinși, judecați, și din nou osândiți. Așa e.

Dar, datorită oamenilor conștienți de menirea lor, este a preîntâmpina răul. Cum? Cum să îndrepi pe cei păcătoși?

Învăluindu-i cu privirea blândă, cu bunătatea și ajutorul nostru, nu este exclus ca ființele slabe, recidive în materie penală, să se întorcă la calea cea bună.

Ce este Biserica?

Biserica în înțeles larg

[1] Motto: *Isus Hristos erii și astăzi, același în veci.* Evrei 13, 8.

Biserica este lucrarea lui Dumnezeu în lume, sau, cu un cuvânt din evangheliu, împărăția lui Dumnezeu în lume.

Biserica are înțeles cu mult mai înalt și mai duhovnicesc decât își poate închipui cineva la prima vedere. Cei mai mulți înțeleg sub numirea de biserică, clădirea de zid, unde creștinii se adună pentru închinare și rugăciune, unde preoții săvârșesc sfânta Liturghie și alte slujbe.

Ținta celor ce se scriu aici este tocmai aceea de-a înălța pe cetitor la dreapta înțelegere a ceea ce este Biserica atât în înțelesul duhovnicesc, cât și ca locaș de închinare.

După aceste cuvinte de început ne vom întreba așa: De când începe biserică și cari sunt marginile ei cele dintâi?

Fiind lucrare a lui Dumnezeu, Biserica în largul înțeles al cuvântului începe din veci, dela început când Dumnezeu a făcut cerul și pământul, luna și soarele, stelele și văzduhul, cu un cuvânt lumea și tot ce se vede în ea. [Facere 1, și urm.]

„Ceriurile spun mărirea lui Dumnezeu, și facerea mâinilor lui o vestește țaria” [Ps. 18,]. Psalmistul înaripat de Sf. Duh a prins în aceste versete măestrite cântarea pe care biserică ne însuflețește a firii o înălță lui Dumnezeu. Iar poetul zice și el plin de avânt:

*Cer și mare și pământ
Laudă pe Domnul Sfânt,
Soarele strălucitor
Dând lumină tuturor,
Lună stele ce lucesc
Despre el mărturisesc,
Și pământul rotunjit
Care-a fost împodobit
Cu munți, râuri și câmpii,
Despre El sunt mărturii.
Vedeți paserile'n sbor
Cum se'nalță de ușor;
Tunet, trăznet, ploaie, vânt
Toate-a Domnului robi sânt.*

(Din cartea de cântări a Oastei).

Și gândul ni s'ar putea înălța poate și mai departe, înainte de-a fi lumea văzută, la lumea nevăzută a îngerilor, cari purtându-se în sbor deasupra tronului celui înalt al lui Dumnezeu, cântă, cântare întreit sfântă: Sfânt, sfânt, sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de mărirea lui. [Isaia 6, și].

Iată aici o Biserică a îngerilor cari aduc necontenit slavă, Făcătorului a toate.

Cu cel dintâi Adam, făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu,

se pune temelie *Bisericii din paradis*, unde omul pe deplin mulțumit și fericit, trăia în deplină ascultare față de Dumnezeu.

A venit însă ispita și căderea în păcat; omul fiind osândit, scos afară din rai și pradă urmărilor triste ale păcatului, a răătăcit mult până când Dumnezeu prin Avraam, pune temelie Bisericii Vechiului Testament: „Eu sunt Dumnezeu cel atotputernic, umblă înaintea mea și fii fără prihană. Voi face un legământ între mine și tine și te voi înmulți nespun de mult: Să pazești legământul meu, tu și sămânța ta după tine, din neam în neam”. [Facere 17, și].

Dela Avraam până la Moise, dela Moise până la David, dela David la proroci și până în vremea venirii Mântuitorului, se înund granițele Bisericii Vechiului Testament.

Precum legătura duhovnicească dintre ceata îngerilor a format biserică îngerilor, legătura de ascultare a firii față de Dumnezeu, Biserica naturii, a omului înainte de păcat, Biserica din paradis, așa în Vechiul Testament, legătura de sfințenie a poporului ales cu Dumnezeu, a format Biserica Vechiului Testament. —

Biserica în înțeles restrâns:

În înțelesul restrâns al cuvântului, înțeles pe care vom încerca să-l desprindem cât mai deslușit, Biserica începe dela întruparea Fiului lui Dumnezeu, a Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Cuvântul Biserică despărțit de Hristos rămâne gol, Biserica fără Hristos e stearpă. Unde este Hristos acolo e și Biserica, iar Biserica fără Hristos e o minciună.

Vorbind deci de Biserică, vom vorbi mereu despre Hristos, mirele ei.

În Vechiul Testament prorocii, asemănau Biserica de atunci a poporului ales cu femeia, al cărei bărbat este Dumnezeu. [Osea 2, și]. Și iată în Noul Testament, punându-se și mai mult apăs pe curățenie, Biserica creștinilor e numită mireasă, iar Hristos mirele ei. [Apocalips 19,].

Biserică, după înțelesul grecesc al cuvântului, înseamnă adunare; dar nu orce fel de adunare, ci o societate de oameni, cari au o țință religioasă, de-a cinsti și preamări pe Dumnezeu.

Biserica este prin urmare, adunarea duhovnicească a acelor oameni cari cred că Isus Hristos întrupat este Fiul lui Dumnezeu, cari au fost botezați în numele Sfintei Treimi, cari sunt plini de râvnă pentru a se hrăni din cuvântul lui Dumnezeu, cari duc o viață de rugăciune și caută cât mai multă sfințenie în felul lor de viețuire.

de data aceasta cu dorința de a se îndrepta. Societatea nici acum nu-l ajută în căutarea existenței, — ear el cade din nou în păcat. De foame, se introduce noaptea într'un restaurant, unde fură ce găsește și fuge. Poliția îl identifică, îl arestează și-l conduce iar în casa de unde plecase.

Izbindu-mă această întâlnire grabnică i-am spus:

— Ești și hoț, Barbule?

— Mi-era foame, dle, — mi-a răspuns plângând. N'am familie, nimeni nu-mi dă de lucru, și eu nu pot să cerșesc...

N'am avut curajul să-l mustrez.

Dacă oamenii de bine ar interveni și ar îndruma în calea bună pe cei ieșiți din penitenciar, de bună samă cazurile de recidivă ar deveni cu mult mai rare.

Eduard C. Popovici

Organizați Oastea Domnului

Viața bisericii

[Vezi: Ioan 15, 1—15].

O icoană mai lămurită despre viața bisericii cine ar putea da? Ce fericiti suntem noi că Mântuitorul însuși ni-a descoperit în chip atât de luminos legăturile sale tainice față de Biserica sa. Luminați de acest loc din sf. Ioan vom zice: Biserica este o viață nouă în Hristos și cu Hristos, iar cârmaciul vieții acesteia curate și sfinte este Duhul lui Dumnezeu.

Viața bisericii este lumina lui Hristos, care luminează tuturor. Lumina învierii Mântuitorului strălucește în Biserică dându-i bucurie, bucuria cea mare a înfrângerii morții și a lui Satan. Hristos cel înviat trăește în biserică și viața noastră în Biserică este o viață tainică în Hristos.

Asemănarea cu viața ne va lămuri: Hristos este viața, noi mlădițele; viața își arată viața în mlădițe, iar mlădițele se hrănesc tainic din viață. Creștinii poartă acest nume, pentru-că sunt ai lui Hristos, adunarea lor alcătuiește Biserica Mântuitorului; fiecare creștin ar trebui să trăiască în Hristos, iar Hristos să se vadească în viața fiecăruia dintre noi: „Căci în el avem viață, în el ne mișcăm și suntem. [Fapte 17, și].

Biserica cea mai desăvârșită s'a înfăptuit în întruparea Mântuitorului Hristos. Dumnezeu adevărat și om adevărat Isus Hristos, a stabilit cea mai sfântă și mai duhovnicească legătură între Biserica trupului său și Dumnezeu Tatăl, din care mai înainte de toți vecii s'a născut. [Ioan 1, și].

Scopul Bisericii este sfințirea omului, înălțarea lui din nou la chipul și asemănarea lui Dumnezeu, cu alte cuvinte îndumnezeirea omului. Hristos prin desăvârșita curățenie a vieții Sale; „Cine mă va putea vădi de păcat?”, a sfințit trupul său, iar jertfa crucii l-a îndumnezeit; în felul acesta prin Invierea Mântuitorului cu trupul s'a atins scopul Bisericii.

Trufia lui Adam curățită prin zmerenia lui Hristos; jicnirea adusă lui Dumnezeu prin neascultare, ștearsă prin ascultarea lui Isus până la moarte, iar moarte de cruce. [Filipeni 2, 8].

Prin Hristos s'a lucrat împăcarea omului cu Dumnezeu, și a ceriului cu pământul. Precum dela început toate s'au făcut prin Cuvântul lui Dumnezeu [Ioan 1, 3], tot astfel, la plinirea vremii, săvârșitu-s'a prin acelaș Cuvânt, Hristos, și Mântuirea omului. Hristos în lume, întemeind, Biserica nu lucrează decât prin ea, precum nici Tatăl n'a lucrat decât prin Fiul [Ioan 1, 3]. De aici se poate vedea limpede că în afară de Biserică, nu se poate mântui nici un suflet.

Biserica, a pornit de-alungul istoriei, după ce și-a trăit cea mai înaltă desăvârșire a ei, în Hristos. Impreunărea tainică între dumnezeesc și omnesc, spre sfințirea omnescului și spre slăvirea dumnezeescului, este Biserica. Întruparea lui Isus în trup s'a petrecut o singură dată, dar roadele întrupării lui sunt veșnice; viața cu adevărat sfințitoare a Bisericii stă tocmai în împărțirea cât mai înfinsă cu roadele binecuvântate ale crucii și învierii Mântuitorului.

Cuvântul făcându-se trup, a iubit acest trup, l-a curățit de păcatul lui Adam și l-a îndumnezeit. Cu trupul Isus a înviat, necunoscând stricăciune: Astăzi, Biserica este trupul lui Hristos; pe această Biserică El o iubește și o vrea cu-

rată; fără pată și fără sbârcitură, cum a fost trupul său, care a sângerat pe Golgota. Trupul lui Hristos este sfânt, cu el ne împărțăm; plini de sfințenie trebuie să fim și noi cari suntem Biserica lui Hristos: „Nu știți oare că voi sunteți Biserica lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu sălășluiește întru voi. Dacă strică cineva Biserica lui Dumnezeu, îl va strica pe acela Dumnezeu, penitrucă Biserica lui Dumnezeu este sfântă și aceea sunteți voi [1 Cor. 3, și 17].

Ca trup al său, Isus este gata a lua asupra Sa ca într'un fel de întrupare veșnică Biserica spre a sfinți astfel pe oamenii tuturor veacurilor. Iată aici putem spune, această taină este mare, taina legăturilor sfinte dintre Hristos și Biserică, mireasa Lui. [Efeseni 5, și].

Dacă Biserica este trupul lui Hristos, la rândul său Hristos este sufletul și viața Bisericii: „nu mai trăesc eu, ci Hristos trăește întru mine”, [Galateni 2, și] da, împreună cu apostolul Pavel Biserica poate rosti astfel. Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este Unul din Treime, viața Bisericii va fi deci Treimea întreagă și cu deosebire Sf. Duh; vom putea deci zice că, Biserica este o viață binecuvântată în Duhul Sfânt, sau prin Biserică Duhul lui Dumnezeu sfințește omenirea.

Pr. GH. SECAȘ

INFORMAȚIUNI

În 14 și 15 August 1934 se organizează o manifestație religioasă în comuna Geoagiu-Băi [Ferede], județul Hunedoara, la care invităm cu toată dragostea creștinească pe bunii credincioși din localitate și din împrejurimi. În 14 August se ține conferința pastorală a preoților din tractul Geoagiu. După amiază se face mărturisirea preoților și a credincioșilor veniți pentru acest scop. Seara, serviciul privegherei, împreună cu paraclisul Maicei Domnului. — În 15 August [Adormirea Maicei Domnului] vor sosi credincioși din jur. La sfânta liturghie se vor împărțasi cu sfintele Taine cei pregătiți prin sfânta Mărturisire. Vor predica: un delegat al I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, și preotul Teodor Glodeanu dela parohia Geoagiu-Joseni. După amiază aceste zile este rezervată programului Oastei Domnului, condusă de un delegat din centru. Seara va fi menită pentru o conferință religioasă, dată de FOR, cu înțrări benevole în favorul bisericii, din loc. Comitetul de organizare.

Semn de meditat. Aflu din ziare că asupra comunei Râpaș, județul Hunedoarei, a băntuit de curând o furtună puternică, cu descărcări electrice, și că biserică a fost dărâmată; dar că două icoane de pe iconostas, a Mântuitorului și a Născătoarei de Dumnezeu, au fost ocolite de fulger, rămânând neatinsse. Să fie acesta un semn de meditat pentru cei cari s'au depărtat de sânul biserice și cari neagă harul mântuitor ce-l păstrează sfânta biserică prin tainele ei!

Pr. A. I.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 5 August 1934, va predica părintele M. Neagu.

Poșta redacțiunii

Răspuns mai multor preoți. Conform instrucțiunilor primite dela minister, statele de plată ale preoților pe lunile Iulie și August 1934, s'au făcut cu sumele din trecut. Pentru scopurile de gradatii noi și ajutoare familiare noi se vor întocmi state suplimentare, după ce vom primi alte dispozițiuni.

Să ne îndreptăm de timpuriu privirile spre cei întemnițați. Să-i vizităm, să le vorbim și, câștigându-i, să ni-i apropiem. Nu e rușine, — e uman, — iar, la eșirea lor din penitenciar, să-i ajutăm.

Penitenciarele, conform ordinelor, invită intelectualii locali, să țină deținuților conferințe, colaborând astfel pentru moralizarea deținuților, — din a căror viață voi da un caz, unul din multele cazuri ce se produc în lumea celor lipsiți de ajutorul moral și material, la ieșirea din închisoare, din partea societății.

În ziua de 21 Noemvrie 1933 a intrat la penitenciar pentru prima oară B. I., arestat penitrucă aruncase cu vitriol în obrazul unei femei, slujindu-o.

La 25 Decemvrie, acelaș an, e pus în libertate. Neintervenind nimeni în ziua liberării să-l călăuzească la o muncă cinstită, nu trece o lună de zile și-l văd din nou în pragul penitenciarului.

Povestea lui B. I. nu se termină aici. După un timp își recapătă libertatea, poate